

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ένας κόσμος ενεργειών και δυνάμεων ξετυλίχτηκε μπροστά μου και με διαπέρασε ολόκληρη. Ένας κόσμος άγνωστος, ασύλληπτος, μαγευτικός. Κι εγώ τον αγκάλιασα, αφήμενη μέσα στην απέραντη αγκαλιά του...

Κι αναρωτιόμουν έκπληκτη από πού ξεπήδησε και πού ήταν κρυμμένος τόσα χρόνια. Πώς και γιατί εμφανίστηκε με τη γνωριμία μου με τον Δάσκαλο; Γιατί δεν τον είχα βρει μόνη μου ως τότε;

Αφέθηκα στη δίνη του άγνωστου, πολύμορφου συγκλοισμού και άρχισα να ζω μέσα στους πόρους του είναι μου κάθε παλμό και κραδασμό του. Κι έγιναν οι δονήσεις του κύματα εκστασιακά, έγιναν φως και λάμπεις, οράματα απερί-

γραπτα, έγιναν μια ύπαρξη ζωντανή γεμάτη κίνηση και αρμονία.

Κι ύστερα έφερε η δίνη την έκπληξη του πόνου, την ανησυχία του νου, την έξαρση των συγκινήσεων. Κι αφέθηκα όμοια σ' αυτήν την αντίθετη μορφή της ενεργειακής μαγείας, γιατί δεν μπορούσα πια να σταματήσω. Είχα μπει στο παιχνίδι της ασταμάτητης ροής, στην άνοδο και την πτώση, στο ύψος και το βάθος των παλμών του κόσμου και τίποτα δεν ήταν πιο δυνατό από αυτό για ν' ανακόψει την ορμή του.

Ποταμός ενέργειας, χείμαρρος δυνατός, ρυάκι απαλό έγιναν οι ενέργειες που με διαπερνούσαν. Σαν χάδι, σαν πόνος, σαν αστραπή με κύκλωναν και με δονούσαν. Κι εγώ, ανήμπορη και μαγεμένη, αδύναμη μπροστά στην ορμή τους και δυναμωμένη από την παρουσία τους, ζούσα το θαύμα της πλούσιας ουσίας που με πλημμύριζε.

Και όλο πάσχιζα να καταλάβω τι ήταν αυτό που μου συνέβη κι από πού γεννήθηκε, πώς δεν το είχα αντιληφθεί ως τότε στη ζωή μου. Κοίταζα το σώμα μου, κοίταζα τα σώματα των άλλων, κοίταζα τον κόσμο γύρω μου. Έβλεπα τη στατικότητα και την ακινησία, την έλλειψη ροής, την άγνοια για την ύπαρξη της ενέργειας. Και ήξερα πως έτσι ήμουν κι εγώ πριν από λίγο καιρό, και ας είχα ζήσει διάφορα συναισθήματα, ας είχα πονέσει σωματικά και ας είχα σκεφτεί αμέτρητα πράγματα. Όλα αυτά δεν ήταν το ίδιο με όσα ξαφνικά άρχισαν να μου αποκαλύπτονται.

Γιατί ο άνθρωπος σκέπτεται, αισθάνεται, συγκινείται, αλλά δεν βλέπει σ' όλες αυτές τις λειτουργίες του το ρεύμα της

ζωής. Απομονώνει τις αισθήσεις του και κάθε άλλη εκδήλωση του εαυτού του από τη συνολική ενέργεια που τον διαπερνά κι έτσι δεν συνειδητοποιεί την ύπαρξή της. Μιλά για πόνο και χαρά, μιλά για το στομάχι, την καρδιά, τον εγκέφαλό του κι εκεί σταματά, δεν ξέρει να συνθέσει τα μέρη της ύπαρξής του μέσα στο ρεύμα της ζωής. Και γι' αυτό είναι σαν να βρίσκεται σε στάση, σαν να έχει ακινητοποιηθεί, κι ας τρέχει μέρα-νύχτα να ζήσει τη ζωή και να γευτεί τις ομορφιές της.

Η επαφή μου με τον Δάσκαλο με άλλαξε απότομα, λες και βγήκα από μια στάση, στην οποία δεν είχα υποψιαστεί ότι βρισκόμουν. Το σώμα μου έπαψε να είναι πια μόνο σώμα. Η καρδιά, τα σπλάχνα μου έγιναν κέντρα δύναμης, πομποί και δέκτες ενεργειών. Το κεφάλι μου έμοιαζε να κλείνει μέσα του αφάνταστες ενέργειες και τα χέρια μου ακόμα άρχισαν να πάλλονται, λες και ένα ηλεκτρικό ρεύμα τα διαπερνούσε. Ήμουν σαν το νεογέννητο, που ξαφνικά εισπνέει έναν καινούργιο αέρα, ζει μια νέα αίσθηση του εαυτού του.

Πού βρίσκονταν όλα αυτά ως τότε; Κοιμόμουν και δεν τα ένιωθα; Ήμουν μέσα στον κόσμο των ονείρων άραγε; Ήμουν κοιμισμένη μέσα στις μορφές και η συνείδησή μου περίμενε να έρθει κάτι να την ξυπνήσει; Και τώρα που ξύπνησα, τώρα που γεννήθηκα μέσα από τον εαυτό μου, τι έπρεπε να κάνω;

Μάτια νέα λες και άνοιξαν την όρασή μου. Αυτιά καινούργια μου δόθηκαν ν' ακούω τους ψιθύρους μέσα σε κύματα υπερηχητικά. Κύτταρα ζωντανά πήραν τη θέση των προηγούμενων κυττάρων, έτσι μου φαινόταν τότε, του πρώτου καιρού της μαθητείας μου.

Και ο Δάσκαλος, απόλυτα ήρεμος, σαν όλα αυτά να ήταν το πιο φυσικό πράγμα του κόσμου, μιλούσε για το ρεύμα της ψυχής, για τις ενέργειες και τις δυνάμεις μέσα στο σύμπαν και μέσα στον άνθρωπο. Άκουγα, ρωτούσα, ζούσα τις νέες εμπειρίες του κόσμου των κυματισμών, των κραδασμών και των αμέτρητων μορφών τους.

Σιγά-σιγά συνήθιζα στη νέα ύπαρξή μου, στην ψυχική δύναμη που άρχισε να παίρνει υπόσταση μέσα στη συνείδηση. Και όταν η πρώτη έκπληξη καταλάγιασε, όταν σιγουρευτήκα πως αυτό που μου είχε συμβεί δεν υπήρχε φόβος να το ξανακάσω, άρχισα να μελετώ το θαυμαστό φαινόμενο του ψυχικού κόσμου. Ψυχή ανθρώπου, ψυχή συνόλου, ψυχή συμπαντική. Ενέργειες αόρατες και μορφοποιημένες, δυνάμεις μακρινές που γίνονταν κοντινές άρχισαν να μ' απασχολούν και να με προβληματίζουν. Καινούργια χρώματα, καινούργιοι χρόνοι, καινούργιες διαστάσεις, αμέτρητες εμπειρίες ήρθαν να εμπλουτίσουν το είναι μου και να το αποστασιοποιήσουν.

Πήρε ο νους το μήνυμα και αναζήτησε τη γνώση. Πήρε η καρδιά το κέντρισμα και έκανε τα πρώτα ανοίγματά της. Κι όλα αυτά... μέσα στο σώμα το ανθρώπινο, όλα αυτά... της ψυχής τα ρεύματα, του εαυτού μου τα αποκαλυπτήρια. Κι ο Δάσκαλος συμπαραστάτης, φύλακας της ψυχής που αναγεννιόταν, σκληρός καθοδηγητής, αυστηρός μπροστά στα λάθη, ένθερμος μπροστά στις πρώτες ουσιαστικές αποκαλύψεις.

Πρώτη μέρα, δεύτερη, τρίτη, τέταρτη... βδομάδες, μήνες, χρόνια. Η ψυχή που ξυπνά, εκπαιδεύεται. Ορμά, κουράζεται, συνεχίζει. Και όλο αυτό γίνεται, ώσπου να μάθει να αξι-

οποιοί την ύπαρξή της. Όσοι να τιθασεύσει το σώμα της, να κυριαρχήσει στις ατέλειωτες ανάγκες και να λάμψει κάποτε σαν το λαμπρό φως του ήλιου. Πορεία μέσα στον κόσμο των ενεργειών και των δυνάμεων, τον κόσμο των μορφών και της άμορφης ουσίας. Αυτός είναι ο πρώτος στόχος του μαθητή, το ξύπνημα της ψυχής και η ανάπτυξή της.